

ស្តុក - ផែន
ប្រទេសស្នេហាខ្មែរ

កណ្តុទី ៧

រៀបចំដោយ "មន្ទីរការងារស្រូវ"
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង
ឆ.ស ២៥៤៦ ឆ.ស ២០០២
៣៧ ២៤៤២ ៣៧ ២០០២
រៀបចំដោយ មន្ទីរការងារស្រូវ
រាជធានីភ្នំពេញ ២៥៤៦ ឆ.ស ២០០២

មេបង្គំ ៨

មហាវេស្សន្តរជាតិក

សម្រាប់ទេសន៍

ទី ៧

កិណ្ឌាមហាពន

ប្រដាប់ដោយគាថា ៨០

បោះពុម្ពលើកទី ១

ចំនួន ១.០០០ ច្បាប់

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនាបណ្ឌិត្យ

ព.ស ២៥០៩

មហាវេស្សន្តរជាតក

ទី ៧

កណ្តាមហាពន

នមោ តស្ស ភកវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កច្ឆន្តោ សោ ការទ្វាដោ អទ្ធិស អច្ចតំ ឥសី

ទិស្វាន តំ ការទ្វាដោ សម្មោទិ ឥសិនា សហ ។

ភោ សាធកោ ហៃសាធុសប្បុរសផងទាំងឡាយអើយ ព្រះ
កាលនោះ វិជ្ជជកក្រាហ្មណ៍ដើរចេញពីចេតបុត្របង្ហាញផ្លូវ ទៅដល់
យល់មហាឥសីមួយរូប ឈ្មោះអច្ចតមហាប្រសិក្ខវ ជ្ជជកក៏មានសេចក្តី
ត្រេកអរ សំណេះសំណាលជាមួយនឹងឥសី សូត្រសាន្តវបាទព្រះគាថា
ដូច្នោះ ៖

កច្ចិ នុ ភោតោ កុសលំ	កច្ចិ ភោតោ អនាមយំ
កច្ចិ ឧញ្ញេន យាបេថ	កច្ចិ មូលដលា ពហូ ។
កច្ចិ ខំសា ច មកសា	អប្បមេវ សិរីសទា
វនេ វាឡមិកាកិណ្ណោ	កច្ចិ ហីសា ន វិជ្ជតីតិ ។

កោ តាបស បពិត្រព្រះតាបសបូសី ដ៏មានសិរីសួស្តីប្រសើរ
 អើយ អញខ្ញុំចង់សួរដណ្តឹងអម្ចាស់ អំពីកាលអ្នកមកកសាងផ្នួសបូស
 ជាមហាបូសី សូត្រមន្តចំរើនមេត្តាការវនា នៅនាព្រៃស្ងាត់ជ្រងំម្នាក់ឯង
 រីឯម្ចីអាពាធព្យាធិ ញ៉ាំងបៀតបៀនពាធា អ្នកនៅនាអាស្រមបទនេះ
 ឬទេ? មួយសោត នាបីហៅទុក្ខភ័យចង្រៃឧបទ្រព អដ្ឋក ពុំស្រណុក
 ជាកលិយុគនៅនាព្រៃសព្វថ្ងៃនេះ តើញ៉ាំងមានឬទេ ? បពិត្រព្រះ
 តាបសបូសីអើយ នាស្វែងរកផ្លែឈើ មើមឈើមកចិញ្ចឹមអាត្មា ដោយ
 អ្នកបូសនៅនាព្រៃនេះ តើញ៉ាំងមានឬទេ ? មួយសោត រីមូស សុច
 ស្រាំង ស្រួយ ខ្វយ ក្តែប មមង់ មមាច កន្ទេចអាលផង ផ្សំច្រឡំនីទៅ
 នូវពស់តូច ពស់ធំ ថ្លាន់ ថ្លែន ខ្យាដំរីផង។ មួយសោត រីម្រឹគពាឡ
 យង់យួងផងទាំងឡាយដ៏ច្រើន មានរាជសីហ៍ ដំរីព្រៃ សិង្ហ ខ្លា រមាស
 ទន្សោង ខ្លោង គោព្រៃផង តើញ៉ាំងមានឬទេ ? ចូរអ្នកថ្លែងសំដែង
 ប្រាប់ដោយនូវពំនិតហោង ។

តាបសោ អាហា ក្សិណនោះ តាបសបូសីស្តាប់ពាក្យដូដក
 ព្រាហ្មណ៍ហើយ ក៏សូត្រជាបាទគាថាដូច្នោះ ៖

កុសលញ្ជ័រ មេ ព្រហ្ម
 អថា ឧញ្ញន យាមេមិ
 អថា ខំសា មកសា ច
 រនេ វាឡមិកាកិណ្ណោ
 ពហ្មនិ វស្សបូកានិ
 ធាកិជាធាមិ ឧប្បន្នំ
 ស្វាតតន្តេ មហាព្រហ្ម
 អន្តោ បរិស ភទ្ធន្តេ
 តិណ្ណាកានិ បិយាលានិ
 ផលានិ ខុទ្ធកប្បានិ
 ឥទំបិ ចានិយំ សីតំ
 តតោ បិវ មហាព្រហ្ម

អថា ព្រហ្ម អនាមយំ
 អថា មូលផលា ពហ្ម ។
 អប្បមេវ សិរិសទា
 ហិសា មយ្ហំ ន វិជ្ជតិ ។
 អស្សមេ សម្មតោ មម
 អាពាធំ អមនោរមំ ។
 អថា តេ អនុរាតតំ
 ចានេ បក្ខាលយស្ស តេ ។
 មធុកេ កាសមារិយោ
 ភុញ្ញ ព្រហ្ម វំ វំ
 អាតតំ កិរិកព្ពា
 សចេ ត្វំ អភិកដ្ឋសីតិ ។

ព្រហ្ម ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ វិអញមកសាងផ្នួសបួសជា

មហាប្រសីនៅជាអំឡុងម៉្លេះហើយ នាបីហៅមានជម្ងឺអាពាធព្យាធិអ្វី

នឹងមកបៀតបៀនអញឲ្យជាទុក្ខ មិនស្រណុកនឹងសូត្រមន្តចំរើនមេត្តា
 ភាវនាពុំបាន ដូចជាចៅដណ្តឹងសួរអញនេះ ឥតអង្គីមានឡើយ ។ មួយ
 សោត ចៅព្រាហ្មណ៍អើយ វីនឹងស្វែងរកផ្លែឈើ មើមឈើមកចិញ្ចឹម
 ជីវិតអាត្មា ដោយនូវអ្នកបួសនៅនាព្វដំព្រៃនេះមានច្រើនហោង ។ មួយ
 សោត ហៃចៅព្រាហ្មណ៍អើយ វីសុច ស្រួយ មមង់ មមាច កន្ទេចអាស
 នូវពស់ ក្តែប ខ្លួយ ខ្សាដំរីផង ដ៏មានច្រើនក្តាត់ ដ៏ពាសពេញនីទៅនូវ
 ម្រឹតពាឡសាហាវផងទាំងឡាយជាដើម គឺរាជសីហ៍ ដំរីព្រៃ គោ ក្របី
 ខ្លឹង សិង្ហផង នឹងអាចមកបៀតបៀនអាត្មា ដូចចៅដណ្តឹងនោះ ឥតអង្គី
 មានឡើយ ។

ព្រហ្ម ហៃតាព្រាហ្មណ៍អើយ នាអញមកសាងផ្នួសបួស
 អាស្រ័យនៅទីនេះជាអំឡុងម៉្លេះហើយ តែងសូត្រមន្តចំរើនមេត្តាភាវនា
 ជាច្រើនក្តាត់ហោង វីនឹងមានជម្ងឺអាពាធព្យាធិ ឲ្យជាទុក្ខពុំស្រណុក
 ដល់មួយពេលនោះ ឥតអង្គីមានឡើយ ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ ចៅមកពី
 ឋានឆ្ងាយសមក្តៅក្រហាយ ចូរចៅអញ្ជើញទៅដូត ផឹក ជម្រះអង្ក
 សម្រង់ក្បាលត្រអាលចិត្ត ហើយអង្គុយសម្រាន្តហោង ។ ហៃចៅ

ព្រាហ្មណ៍អើយ បើព្រះស្តែងឃ្លានអាហារ ក៏អញ្ជើញព្រះស្តែងជ្រើស
 រើសរកផ្លែឈើឯណាទុំខ្ចីក្តី ក៏មានទន្លាប់ ញៅ បង្កៅ សិរមាន់ សង្ឃ័រ
 ខ្ចិត គុយ ស្រគំ ទុំល្អ ។ សឹងប្រពៃ ឧត្តមប្រឡាក់នូវទឹកយុំផ្អិត
 អញ្ជើញព្រះស្តែងបរិភោគចុះ ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ ទោះស្រេកទឹកសោត
 ចូរព្រះស្តែងដងទឹកនៅអាងតូចនោះថ្លាត្រជាក់ក្រអូប គឺអញដងមក
 ពីជ្រោះភ្នំវង្កតកំណត់ត្រង់ស្រះបោក្ខរណ៍ ព្រះស្តែងកុំបីសន្ធិះចិត្ត
 ឡើយ ទោះបីមានប្រាថ្នាអ្វីក្តីនោះ ចូរព្រះស្តែងថ្លែងប្រាប់អញហោង ។

ជូជកោ អាហា ទើបតាជូជកសូត្រនូវបាទព្រះតាថាដូច្នោះ ៖
 បដិត្តហិតំ យំ ទិដ្ឋំ សព្វស្ស អភ្លិយំ កតំ
 សញ្ញយស្ស សកំ បុត្តំ សិរីហិ វិប្បវាសិតំ
 តមហំ ទស្សនមាតតោ យទិ ជាជាសិ សំស មេតិ ។

កោ តាបស បពិត្រព្រះតាបសប្រសីដ៏ចម្រើនអើយ រឺផ្លែ
 ឈើ មើមឈើផងទាំងឡាយ គឺអ្នកប្រដាប់ជាអាហារក្រយាទទូលភ្លៀវ
 នោះ ក៏អញខ្ញុំទទូលយកគ្រាន់តែនឹងបរិភោគប៉ុណ្ណោះ ។ បពិត្រ
 ម្ចាស់អើយ ខ្ញុំនេះមិនប្រាថ្នាការឯទៀតឡើយ គឺព្រះបាទស្រីសញ្ជ័យ

ដីជាព្រះវររាជបិតា ទ្រង់ត្រាស់ប្រើអញខ្ញុំឲ្យមកទូលសួរព្រះរាជបុត្រ
សម្លាញ់ ត្បិតទ្រង់ប្រាសមកជាយូរលង់ហើយ តើអ្នកដឹងលំនៅ
ព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរ ព្រះអង្គគង់នៅត្រង់ឋានឯណាមិញ ក៏ចូរអ្នក
សម្តែងថ្លែងប្រាប់អញខ្ញុំ ដោយនូវពាក្យពិត ក៏អញខ្ញុំនឹងទៅអញ្ជើញ
ព្រះអង្គមកឆាប់ហោង ។

តាបសោ អាហា តាបសប្បសីនោះ ស្តាប់ពាក្យព្រាហ្មណ៍
ស្រដីពីរោះ យល់ហាក់ដូចឆ្កោះមានបើប្រាថ្នា ទើបសាសូត្រជា
បាទគាថាដូច្នោះ ៖

ន ភវំ ឯតិ បុញ្ញត្ថំ	សិរិវាជស្ស ទស្សនំ
មញ្ញោ ភវំ បត្តយតិ	រញ្ញោ ភវិយំ បតិព្វតំ
មញ្ញោ កល្យាណិនំ ទាសី	ទាសី ទាសញ្ច ឥច្ឆសិ
អថ វា តយោ មាតាបុត្តេ	អរញ្ញោ នេតុមាភតោ
ន តស្ស ភោតា វិជ្ជន្តិ	ធនំ ធន្ញញ្ច ព្រាហ្មណាតិ ។

ភោ ព្រាហ្មណ ហៃចៅព្រាហ្មណ៍អើយ ម្រាំងច្នោះឡើយ
វិព្រះស្តែងព្រាហ្មណ៍ឯងនេះ មកប្រាថ្នាចង់យល់ព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរ

ជាព្រះរាជបុត្រព្រះបាទស្រីសញ្ញាយនោះ ថាបើអញគិតនេះសមយល់
 នឹងប្រាថ្នាមកសុំសម្តេចព្រះរាជមន្ត្រី ជាស្រីប្រកបនូវលក្ខណាប្រសើរ
 នោះក៏ពុំដឹង នឹងប្រាថ្នាមកសុំនាងក្រសួនទៅធ្វើជាខ្ញុំស្រី ឬមួយមក
 សូមចៅជាលី ទៅធ្វើជាខ្ញុំប្រុសក៏ពុំដឹងឡើយ ។ រឺព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរ
 នោះ ព្រះអង្គគង់នៅនាព្រៃនេះ រឺស្រូវអង្ករសំពត់អាវសៅស្បៃ សឹង
 គ្មានឡើយ ប្រាក់មាសខ្ញុំប្រុសស្រីមួយក៏គ្មាន ដំរី សេះ រទេះគោ ក្របី
 នោះសោតក៏គ្មាន មានតែប្រពន្ធនិងកូនសឹងបួសជាមហាប្រសិហើយ
 តើព្រះស្តេចនឹងមានបើប្រាថ្នាអ្វីទៀត ។

តំ សុត្វា ជូជកោ អាហា ក្សិណានោះកូរ ជូជកព្រាហ្មណ៍
 ស្តាប់ពាក្យមហាប្រសិ រឺស្រីពុំពិរោះដូច្នោះ ហើយឆ្លើយវិញសូត្រជា
 បាទគាថាដូច្នោះ ៖

អកុទ្ធុរោហំ កោតោ	នាហំ យាចិត្តមាតតោ
សាហុ ទស្សនមរិយានំ	សន្និវាសោ សទា សុខោ ។
អទិដ្ឋបុព្វោ សិរិវាជា	សិរីហិ វិប្បវាសិតោ
តមហំ ទស្សនមាតតោ	យទិ ជានាសិ សំស មេតិ ។

ភោ តាបស បពិត្រអ្នកតាមហាប្រសិរោធិយ អ្នកពុំទាន់ស្តាប់
 អស់សេចក្តីរបស់អញខ្ញុំកូរ អ្នកជៀលទ្រគោះគំរោះ មកឲ្យអញខ្ញុំ
 ដូច្នោះ នេះហៅពុំគួរសមទេ នៃអ្នកតាអើយ អញខ្ញុំនឹងសម្តែងថ្លែង
 ប្រាប់អ្នកតា នាអញនេះ ជាព្រាហ្មណ៍មានសីលសត្យា អញខ្ញុំចង់យល់
 ព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរ ជាអ្នកមានសីលពិព្យាយាមជាអ្នកបូសនោះ ក៏
 អញខ្ញុំនេះ តាំងពីកាលអ្នកស្រីពិព្យាយាមគេបំបរបង់ព្រះអង្គនោះ មិន
 ដែលបានដំណឹង មិនដែលបានយល់ព្រះអង្គឡើយ ហេតុនេះបានជា
 អញខ្ញុំមកដោយនូវព្រះបាទស្រីសញ្ជ័យព្រះអង្គប្រើមក។ ភន្តេ តាបស
 បពិត្រព្រះតាបសប្រសិប្រសើរអើយ ទោះយោបីអ្នកដឹងលំនៅព្រះបាទ
 ស្រីវេស្សន្តរ ដ៏ជាក្សត្រប្រសើរនោះ ចូរអ្នកណែនាំប្រាប់អញខ្ញុំ
 ដោយនូវពិត វិបុល្យគុណចំរើនដល់អ្នកនោះនឹងប្រាកដក្តាត់ហោង ។

សោ តស្ស វចនំ សុត្វា សទ្ធិហិត្វា ហោតុ ស្វេ តំ
 ទស្សិស្សាមិ តេ អន្ធិ តាវ ឥធរេវ វសាហិតិ តំ ផលាដលេហិ
 សន្តប្បេត្វា បុនទិវសេ មក្កំ ទស្សេន្តោ ទក្ខិណាហត្ថំ បសារេត្វា
 អាហា ។ ហៃសប្បុរសផងទាំងឡាយអើយ វីអច្ចុតមហាប្រសិនោះ

ស្តាប់ពាក្យព្រាហ្មណ៍ស្រដៀងដូច្នោះហើយ ក៏ជឿថាមែនពិតស្មោះ ។
 ក្សិណនោះ មហាប្រសិយកអស់ផ្លែឈើទុំខ្លីនោះ ឲ្យទៅព្រាហ្មណ៍
 បរិភោគស្រេចហើយ ទើបឲ្យតាជីសម្រាន្តអស់រាត្រីមួយ ។ លុះព្រឹក
 ឡើងក្នុង នាំព្រាហ្មណ៍នោះទៅបង្ហាញផ្លូវ ហើយលើកដៃស្តាំចង្អុល
 ប្រាប់ថា ព្រហ្ម ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ កន្លះ ចូរព្រះស្តែងដើរទៅ ឯតំ
 មក្តី ព្វដ៏ផ្លូវនេះឯងហោង ។

ឯស សេលោ មហាព្រហ្ម	បព្វតោ កន្ធមាទនោ
យត្ត វេស្សន្តរោ រាជា	សហ បុត្តេហិ សម្មតិ ។
ធារេន្តោ ព្រាហ្មណារណ្ណំ	អាសទញ្ច មសញ្ញដំ
ចម្មវាសី ធមា សេតិ	ជាតវេទំ នមស្សតិ ។
ឯតេ ជីលា បទិស្សន្តិ	នាណាសលធរា ទុមា
ឧត្តតា អព្ពក្ខុដាវ	ជីលា អញ្ញនបព្វតា ។
ធរស្សកណ្ណា ខទិរា	សាលា ផន្ទនមាលុរា
សម្បវេជន្តិ វាតេន	សកី បីតាវ មាលារា ។

ឧបរិ ធុមបរិយាយេសុ	សង្កឹតិយោវ សុយ្យវេ
នដ្ឋហា កោកិលា សដ្ឋា	សម្បតន្តិ ធុមា ធុមំ ។
អ្សយន្តេវ កច្ចន្តំ	សាខា បត្តសមីរិតា
រមយន្តេវ អាភន្តំ	មោទយន្តិ និវាសិនំ ។
យត្ត វេស្សន្តរោ រាជា	សហ បុត្តេហិ សម្មតិ
ធាវេន្តោ ព្រហ្មណាវណ្ណំ	អាសនញ្ច មសញ្ចដំ
ចម្មវាសី ធុមា សេតិ	ជាតវេទំ នមស្សតិ ។
កិរើមាលា រិតតា	ភូមិភាកេ មនោរមេ
សទ្ធុលា ហារិតា ភូមិ	ន តត្តុទ្ធិំ សតេ រដោ ។
មយ្យរតីវសង្កាសា	តូលដស្សសម្បបមា
តិណានិ ធាតិវត្តន្តិ	សមន្តា ចតុវដ្តុលា ។
អម្ពា ជម្ពូ កបិដ្ឋា ច	នីចេ បក្កា ចុធុម្ពរា
បរិកោកេហិ រុក្ខេហិ	វនន្តំ វតិវឌ្ឍនំ ។
វេធុរិយវណ្ណសន្តិកំ	មច្ចកុម្ពនិសេរិតំ

សុចិ សុកន្ធិ សសិលំ

អាចោ តត្ថបិ សន្ធិតិ ។

តស្សារិទ្ធិវេ ចោក្ខរណី

ភូមិភាកេ មនោរមេ

បទុមុប្បលសញ្ញា

ទេវានមិវ នន្ទនេ ។

តីណិ ឧប្បលជាតានិ

តស្មី សរសិ ព្រាហ្មណ

វិចិត្រដីលានេកានិ

សេតា លោហិតកានិ ចាតិ។

មហាព្រហ្ម ហៃមហាព្រាហ្មណ៍ដ៏ចម្រើនអើយ វីភ្នំឯនាយ

នោះ សឹងដំរាបទាបរៀបរយ ពាសពេញនីទៅនូវថ្មស លោកសន្មត
ហៅថាភ្នំគន្ធមាទន៍បពិត ។ មហាព្រាហ្មណ៍អើយ វីព្រះបាទវេស្សន្តរ
បវរពោធិសត្វ ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះផ្លូវបួសជាមហាបូសី មួយអន្លើនូវព្រះ
រាជបុត្រាបុត្រី ព្រះរាជទេពី ព្រះអង្គទ្រង់នូវជ្រនីកទំពក់ ផ្គុកផ្លែឈើ
ហើយអ្នកចងព្រះកេសាជាដជាមណ្ឌល ទ្រង់នូវស្បែកខ្លា ក្រវាត់ស្បូវ
ភ្នំឯ មានទាំងធម្មក្រកព្រនួនភ្លើង ទ្រង់នមស្ការបូជាព្រះភ្លើង តម្កើង
រស្មីតាងចីរព្រះបច្ចេកពោធិហោង ។

ព្រហ្ម ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ ទុមា ទុមំ វីផ្លែឈើតូចធំផង

ទាំងឡាយ បទិស្សន្តិ ដ៏យល់ប្រាកដ ដ៏លរស្ម័គ្រ ដ៏មានពណ៌នោះ

ខ្មៅល្អដូចខ្ពង់មេឃ គឺព្រហ្មត ស្តី ស្តៅ តាត្រៅ ឈើទាល ពពាលខែ ដ៏
 មានផ្លែផ្កានោះផ្សេងៗ ។ រឺឈើនោះសោត សឹងដ៏មានត្របែក ត្រចៀក
 ប្រើស គគីរ រាំង ក្រសាំង ពង្រ ដកពរ អញ្ជាញ ពពួល ស្រួល
 ស្រល់ផងទាំងឡាយ ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ រឺអស់ឈើទាំងនោះសោត
 កាលណាបើខ្យល់បក់មកនោះ ដ៏មានចុងឱនលំទោនទៅមក បីដូច
 អ្នកប្រមឹកស្រាវាឱនព្រមគ្នាដូច្នោះ ។ មួយសោតព្រាហ្មណ៍អើយ រឺសត្វ
 បក្សីផងទាំងឡាយ ដ៏ទំយំនៅលើចុងឈើនោះ បើអ្នកផងទាំងឡាយ
 ដើរទៅដើរមក សឹងដ៏ឮសព្ទពីរោះ បីដូចចំរៀងស្លុតិណាយ ។ ព្រាហ្មណ៍
 អើយ រឺព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរ ព្រះអង្គគង់មួយអន្លើនឹងព្រះរាជបុត្រ ព្រះ
 រាជទេពី តែងទ្រង់ចំរើនមេត្រីដល់សត្វផងទាំងឡាយ ព្រះអង្គចង់ដជា
 មណ្ឌលតម្កល់ព្រះភ្លើងតម្កើងតាងចីវរ ព្រះបច្ចេកពោធិសង្វាតភាវនា
 ពុំដែលដាច់ដល់មួយរាត្រីឡើយ ទ្រង់ប្រះសឹងលើកម្រាលស្លឹកឈើ
 លើដីរឹងនោះហោង ។

ព្រហ្ម ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ រឺភូមិលំនៅព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរ
 នោះ បីដូចអ្នកក្រងរំយោលព្យូរនូវភ្លឺ បីដូចអ្នកបេះប្រឡេះចងព្យូរនៅ

សងខាងព្រះអាស្រមមបទ ។ មួយសោត វិភូមិនោះរាប បីដូចផ្ទៃស្តុរ
សឹងដុះតែស្មៅជើងក្រាស់ ព្រាហ្មណ៍អើយ វិស្មៅនោះសោត រាបខៀវ
ល្អ បីដូចផ្ចិតកក្កោកមាស វិខ្យាច់នោះសោត ក៏ល្អដូចសំឡីគេផ្តេច **បញ្ជី**
៧ ដង រាបស្មើពុំកន្លងនឹងគ្នាឡើយ ។ មួយសោត ព្រាហ្មណ៍អើយ វិ
ឈើនៅសងខាងផ្លូវនោះ ក៏មានផ្លែនោះ ទុំសំយុងចុះនៅព្រំដំឋានទាប
ហោង ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ មួយសោត វិគ្រីនិងអណ្តើកផងទាំងឡាយ
សឹងដើរដោយអណ្តាប់គ្នា នៅព្រំដំស្រះបោក្ខរណ៍នោះ ។ វិទីកហ្វូរចូល
ទៅក្នុងកំឡុងស្រះនោះសោត សឹងក្រអូបពិដោរនូវវសភី ឯស្រះ
បោក្ខរណ៍នោះ ក៏ពុំឆ្ងាយពីទីអាស្រមមបទព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរនោះ
ឡើយ ។ ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍អើយ វិស្រះបោក្ខរណ៍នោះសោត ដំដេរជាស
ពាសពេញនីទៅនូវឈូកស ឈូកច្រាល កុមុទ ឧប្បល លំចង់ ស្បង្គ័ជ
ព្រលិត ស្តួន កំពឹងពួយផងច្រើន ។ ហៃព្រាហ្មណ៍ព្រឹទ្ធាចារ្យអើយ
វិកំណើតផ្កាឧប្បលផងទាំងឡាយ ដ៏មានពណ៌នោះ ៣ ជំពូក សឹងដ៏
ល្អផ្សេងៗ ពីគ្នា ខ្លះក្រហម ខ្លះស ខ្លះខៀវ ដូចផ្កាសណ្តែករាជមាស វិ
ផ្កាឧប្បលទាំង ៣ ជំពូកនោះ កើតមាននាស្រះបោក្ខរណ៍នោះឯង ដ៏

រុងរឿងល្អបីដូចស្រះនន្ទនឧទ្យានឋានទេវតា នៅនាឋានចាតុម្មហារា-
ជិកាស្វគិនាយហោង ។

ឯវំ ចតុស្សុទោក្ខរណំ វណ្ណត្វា បុន មុចលិន្ទសរំ
វណ្ណន្តោ អាហា ។ វិតាបសមហាប្បសីនោ៖ សរសើរស្រះបោក្ខរណំ
នូវប្រការអម្បាលនោះហើយ ក៏មកសរសើរឯមុចលិន្ទស្រះវិញ សូត្រ
ជាបាទព្រះគាថាដូច្នោះ ៖

ខោ មាវ តត្ថ បទុមា	សេតសោកន្ទិយេហិ ច
កលម្ហកេហិ សញ្ញន្តោ	មុចលិន្ទោ នាម សោ សរោ ។
អថេត្ថ បទុមា ដុល្លា	អបរិយន្តាវ ទិស្សរេ
តិម្ហា ហោមន្តិកា ដុល្លា	ជណ្ណតក្សា ឧបត្ថរា ។
សុរភី សម្បវាយន្តិ	វិចិត្រា បុប្ផសន្តតា
ភមរា បុប្ផកន្ទេន	សមន្តាមភិណាទិតាតិ ។

ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ វិស្រះមុចលិន្ទនោះ ដ៏ដេរដាសពាស
ពេញនីទៅនូវឈូកស ឈូកក្រហម ឈូកខៀវ ដ៏មានផ្ការីករោយ
ជម្រុះកេសរផ្កានៅព្រំដីកំឡុង ទឹកស្រះមុចលិន្ទនោះឯង ។ មួយសោត

ព្រាហ្មណ៍អើយ វិមុចលិន្ទស្រះនោះកូរ ទោះរដូវក្តៅក្តី ទោះរដូវរងាក្តី ដ៏
 ផ្កាឧត្សលនោះរីករោយប្រាកដ សឹងមាននៅនាទឹកជ្រៅទឹករាក់ ដ៏
 ពិដោរនីទៅនូវក្លិនភ្លឺផង រីកន្លង់ឯឯសោត សឹងដំហើរមកក្រេបកេសរក្សី
 ព្វដ៏ស្រះមុចលិន្ទនោះ បីដូចត្រៃស័ង្ខ តូរ្យតន្ត្រី ភ្លេងល្បែង បន្លែងនៅនា
 សួគ៌នាយនោះឯងហោង ។

អថេត្ត ឧទកន្តស្មី

រុក្ខា តិដ្ឋន្តិ ព្រាហ្មណ

កណ្ណា ចាដលី ធុល្លា

កោរិណ្ណារា ច បុប្ផិតា ។

អង្កោលា កច្ចិការា ច

ចារិជញ្ញា ច បុប្ផិតា

វារណា វុយ្ហនា រុក្ខា

មុចលិន្ទមុកតោ សរំ ។

សិរីសា សេតចារិសា

សាធុ វាយន្តិ បទ្ធកា

និក្កណ្ណា សរនិក្កណ្ណា

អសនា ចេត្ត បុប្ផិតា ។

បង្ការា ពហុលា សេសា

សោភញ្ញនា ច បុប្ផិតា

កេតកា កណិការា ច

កណាវេរា ច បុប្ផិតា

អដ្ឋនា អដ្ឋកណ្ណា ច

មហានាមា ច បុប្ផិតា

សម្បជ្ជិតត្តា តិដ្ឋន្តិ បដ្ឋលន្តេវ កឹសុកា ។

សេតបណ្ណិ សត្តបណ្ណា កណលិយោ កុសុម្ហា

ធនុតក្ការិបុប្ផហិ សីលចារវណាធិ ច ។

អច្ឆិកា សិម្ពលីរុក្ខា សលូកិយោ ច បុប្ផិតា

សេតកេរុតករិកា មំសិកោដ្ឋកុលារា ។

ទហារា រុក្ខា រុខ្សា ច អកុដិលា ចេត្ត បុប្ផិតា

អស្សមំ ឧភតោ បន្តិ អក្សាតារំ សមន្តតោតិ ។

ព្រាហ្មណ ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ វិឈើផងទាំងឡាយ សឹងដំ

ដុះរៀងរាយនៅសងខាងស្រះមុចលិន្ទនោះសោត សឹងដំមានដើមក្នុងម្ត
ប្រឡំនីទៅនូវច្រនៀង ដុះរាលរៀងដោយអណ្តាប់ មានទាំងព្រីងព្រូស
ជន្លូស ស្វាត ស្វាយ ដំមានផ្ការីកស្កុះស្កាយត្រសាយលាស់ខ្លី មានទាំង
អង្កាដី ស្រឡី ផ្លឹក រាំង ក្រសាំង ក្រូចថ្លុង ក្រូចឆ្មារ ដំមានពណ៌នោះ
ល្អ ។ នៅសងខាងស្រះមុចលិន្ទនោះហោង ។

ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ មួយសោត វីដីរ-ស ដីរខ្មៅ ឈូក
ត្រាញ់ នាកាលខ្យល់បក់មកផ្ទុំក្លិននីទៅនូវគន្ធពិដោរ ព្វដំអាស្រមបទ

ព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរនោះហោង ។ នាសងខាងព្រះអាស្រមបទនោះ ដ៏
ដុះដាសពាសពេញនឹងទៅនូវគណ្ឌីស គណ្ឌីខ្មៅ សឹងមានផ្ការីកស្កុះ
ស្កាយពណ្ណរាយជាប្រក្រតី ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ វិលើផងទាំងឡាយដ៏
មានសុក្រំ ច្រឡំនូវពពួលថ្ម ដកពរ ម្រុំ ភេកា ការកើស ចេកទេស
កណិការ ចម្ប៉ា ចំប៉ី ច្បាទេស ។

ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ វិលើផងទាំងឡាយ ដ៏មានត្រយឹង
កំភ្លឹង ក្តាំងងា ចារ ដ៏មានផ្ការីកដូចនឹងឆេះឡើង បិតនៅដោយ
សងខាងព្រះអាស្រមបទនោះហោង ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ វិលើផង
ទាំងឡាយ ដ៏មានសត្យារ-ស សត្យារខ្មៅ មានទាំងចេកមាសដុះដាស
នៅដី មានទាំងអង្កាដី ស ក្រហម មានទាំងក្រិន្ទា ពញ្ញា ផ្កាដកគាំ ដ៏
រីកសន្ទៅឆ្នៅល្អ ដ៏មានទាំងគ្រញូង ទន្លា ខ្ពង់ ត្បែង ពុំសែន សំរោង
សំរង់ អំពៅព្រៃផង ទាំងក្រស្នាផងក៏មានច្រើន ។ វិលើអស់នោះ
សោត ទោះបីទើបនឹងលំពង់ឡើយក្តី ទោះចាស់ក្តី សឹងតែស្លូតល្អ ដ៏
មានចុងនោះត្រង់ល្អពុំមានរៀចឡើយ ។

អថេត្ត ឧទកន្តស្មី ពហូ ជាតា ដណិដ្ឋកា

មុត្តតិយោ ករតិយោ

ឧទ្ធាបវត្តំ ឧលុទ្ធិតំ

នាសិមកញាកោ ចេត្ត

ឯធុម្ពកេហិ សញ្ញា

សត្តាហំ ជារិយមាណំ

ឧភតោ សវញ្ញ មុចលិទ្ធិ

ឥន្ទិវេហិ សញ្ញា

អឡមាសំ ជារិយមាណំ

ដីលបុប្ផិសេតវារី

កលេរុក្ខេហិ សញ្ញា

សម្មោទិតេវ កន្លែន

ភមរា បុប្ផកន្លែន

តីណិ កក្ការុជាតានិ

កុម្មមត្តានិ ចេកានិ

សេវាលំ សីសកំ ពហុ ។

មត្តិកា ហិដ្ឋុជាលិកា

ពហុ ជីចេ កលម្ពកា ។

រុក្ខា តិដ្ឋន្តិ ព្រាហ្មណ

កន្លោ តេសំ ន ធិដ្ឋតិ ។

បុប្ផា តិដ្ឋន្តិ ភាគសោ

វនន្តមុបសោភតិ

កន្លោ តេសំ ន ធិដ្ឋតិ ។

បុប្ផិតា តិរិកណ្ណិកា

វនន្តំ តុលសីហិ ច ។

បុប្ផសាខាហិ តំ វនំ

សមន្តាមភិណទិតា ។

តស្មី សវសិ ព្រាហ្មណ

មុរមត្តានិ វា ឧកោតិ ។

ព្រាហ្មណ៍អើយ វិស្វះនោះសោត ដ៏មានកំពឹងព្រួយវារ
 វិណ្ឌាព័ទ្ធលើស្មៅ ព្វដ៏ទឹករាក់ជ្រៅ វិឆ្នេរស្រះសោតមានទាំងសណ្តែក
 បាយ ប្រពាយទេសផងច្រើន ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ វិមុចលិន្ទស្រះនោះ
 មានកំពង់នោះរាប ច្រាំងនោះទាបស្រណុក បើខ្យល់បក់ទៅមក ដ៏
 មានលេកខ្ចាយខ្ចរឡើង វិមេឃ្មុក់ហើរមកប្រព្យាយត្រឹបយកកេសរភ្លឺ
 ផង ។ មួយសោត ព្រាហ្មណ៍អើយ វិស្វាស្មាប់ ស្មាធំ ម្លូភ្នំផងច្រើន
 សឹងដ៏មានទាំងសសិតទេស សសៀតទៃ មានព្វដ៏ឋាននោះ ។

ព្រាហ្មណ៍អើយ វិឈើអែមផង សឹងដ៏មានផ្លែផ្កានៅព្វដ៏
 មុចលិន្ទស្រះនោះ ទោះអ្នកឯណាទៅដល់យល់ហើយ ក៏បេះប្រឡេះ
 មកទ្រង់លុះអស់ ៧ ថ្ងៃក្តី ក៏ក្លិនពិដោរអប់ត្រឡប់នោះ មិនចេះហៅ
 ស្បើយស្បើយឡើយ ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ វិអញ្ជ័នស អញ្ជ័នខ្មៅ អញ្ជ័ន
 លឿង ដ៏មានផ្ការីករុងរឿងនីទៅនូវម្លិះរួត ម្លិះលា យុថ្កា ពុកឆ្មា
 ម្រះព្រៅ លឹងល័ខ ស្លឹកគ្រៃផងច្រើន ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍អើយ វិព្រៃ
 នោះសប្បាយគាប់ចិត្តពេក វិកន្លង់ផងហើរទៅមក ត្បឹបជញ្ជក់យក
 កេសរភ្លឺនោះ ពូសូរសព្វពីរោះដូចអ្នកប្រគំ គង ភើរ តូប្រតន្ត្រីនៅនាស្លឹក

នាយហោង ។

ព្រាហ្មណ៍អើយ រឺមុចលិន្ទស្រះនោះសោត ដ៏មានកំណើត
ត្រឡាចផងមាន ៣ ជំពូក គឺត្រឡាចមួយមានផ្លែធំប៉ុនស្តរដ្ឋា ឯ
ត្រឡាចពីរ (ជំពូក) នោះសោត សឹងមានផ្លែប៉ុនសម្តែរ សឹងដុះ
រៀបរៀងនាសងខាងឆ្នេរស្រះនោះឯង ។

អថេត្ត សាសថោ ពហុកោ ឆានិយោ ហរិតា យុតោ

អសី តាលារ តិដ្ឋន្តិ ឆេដ្ឋា ឥន្ទិរា ពហូ ។

អទ្នោជា សុរិយវល្លិ ច កាឡិយា មធុតន្ទិយា

អសោកា មុទយន្តិ ច វល្លិកោ ខុទ្ធិបុប្ផិយោ ។

កោរណ្ណាកា អនោជា ច បុប្ផិតា ឆាកមល្លិកា

រុក្ខមារុយ្ហ តិដ្ឋន្តិ ធុល្លា កឹសុកវល្លិយោ ។

កដេរុហា បវាសេន្តិ យោធិកា មធុតន្ទិយា

និលិយា សុមនា ភណ្ឌិ សោភតិ បទុមុត្តរោ ។

ចាដលិសមុទ្ធកប្បាសី កណិការា ច បុប្ផិតា

ហោមជាលាវ ទិស្សន្តិ រុចិរា អត្តិសិខុបមា ។

យានិ តានិ ច បុត្តានិ ថលជាទូទកានិ ច

សព្វានិ តត្ថ ទិស្សន្តិ ឯវំ រម្មោ មហោទដ៏តិ ។

ព្រាហ្មណ៍អើយ នៅជិតស្រះនោះ មានទាំងស្តែង ជីវលឹង
លំខ រំដេង ខ្លាយ ខ្លីទឹក ខ្លីភ្លើង ខ្លីមស ខ្លីមក្រហម មើមប្តូងផង ច្រើន
មានទាំងដើមត្រៀក កង្រៀក ត្រសេក ផ្លឹក ត្រយឹង តាត្រៅ មានទាំង
ឈើអែមឌីឡោក ទៀនព្រៃ ស្រឡី ស្រឡៅ ផ្តៅឆ្ងាំង ទាំងចង្កូមស្តា
ខ្នាផង មានទាំងផ្កាទេស ឈើកេស ប្រមោយដំរី ស្បែង ទ្រមែង ស្បែ
ស្មាច់ ជម្ងូព្រឹក្ស អធិកនូវជ្រៃ វៃរោក កន្រ្ទោក កកោះ រលួស
រលាយ ពោធិបាយ ត្រសាយសាខា មានទាំងត្រៀព្រៃ ចិត្តបុស្ស បោះ
ស្វា បោះជា ឈូកត្រាញ់ ភក្តី អាគ្នេយ៍ឃ្វាល សហស្សគុណ ទន់ដី
ច្រនៀង រៀង ដកពរ ពពូលថ្ម រំដេញ ប្រដេញ ត្រៀលសឹងមានគ្រប់
ពណ៌ ។ ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ រីកំណើតផ្កាផងទាំងឡាយ នាលើគោក
ក្តី ក្នុងទឹកក្តី រីអស់ផ្កាផងនោះសឹងដ៏យល់ប្រាកដពេក។ ឯទឹកមុចលិន្ទ
ស្រះនោះសោត សឹងដ៏ពិដោរថ្លាត្រជាក់ កំពង់រាប ច្រាំងនោះទាប

ស្រណុកសប្បាយដោយនូវប្រការដូច្នោះហោង ។

អថស្សា ចោត្តរណិយា	ពហុកា វារិកោចរា
ពោហិតា នលបេសិដ្ឋ	កុម្មិលា មករា សុស្វ ។
មធុ ច មធុលដ្ឋិ ច	តាលីយា ច បិយដ្ឋកា
កុទ្ធា ភទ្ធមុដ្ឋា ច	សត្តបុត្វា ច លោលុចា ។
សុរភិមរុតតរា	ពហុកា តុដ្ឋវល្លិយោ
បទ្ធកា ធារា កោដ្ឋា	លាមកា ច ហរេណុកា ។
ហលិទ្ធកា កន្ធសេលា	ហរិវេរា ច កុក្កុលា
វិភេទកា ចោរកោដ្ឋា	កប្បរា ច កលិដ្ឋកាតិ ។

ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ រឺក្នុងទឹកស្រះបោក្ខរណ៍នោះសោត ដ៏មានត្រីឆ្កោក ត្រីឆ្អិន ត្រីច្រកែង ត្រីអណ្តែង ត្រីប្រាទីពោ ឆ្កោ រាហូ នូវក្រពើ ឆ្កាម មករ ផ្សោតផង រឺអស់ត្រីតូចធំផង សឹងហែបហែលទៅមក ឮដំកំឡុងស្រះនោះហោង ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ រឺឆ្នេរស្រះបោក្ខរណ៍នោះសោត ដ៏មានឃុំធំ ឃុំផ្លិត ទំដោយឈើប្រយង្គ ខ្លែងគង់ ក្រវាញ ក្រវាន់ ក្តាំពូ សំបូណ៍ល្ងែង សូរភី កំញ៉ាន មានទាំងវល្លីបណ្តាលពេជ

រំលេចទាំងទេពទារុ មានទាំងដើមកោដ្ឋ កន្ទួត លោត ហរតាន គ្រើល
ក្រុង រង់ ព្រហ្មត ពពួល ពពាលខែ ដីថ្មី ដ៏មានទាំង កបូរ ចន្ទន៍ស
ចន្ទន៍ក្រហម ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ បើអ្នកឯណាមួយធ្វើសីលសូត្រមន្ត
ភាវនានៅនាព្រៃនោះ ក៏ស្រណុកសុខសប្បាយពេកហោង ។

អថេត្ត សីហា ព្យត្សា ច	បុរិសាលូ ច ហត្ថិយោ
ឯណោយ្យា បសទា ថេរ	ពេហិតា សរកា មិតា ។
កោដ្ឋសុណា សុណោមិ ច	តុលិយា នឡសន្និកា
ចាមរី ចលនី លឡី	ឈាមិតា មក្កជា មិច្ច
កក្កជា កតមាយា ច	ឥក្កា កោណាសិរា ពហូ
ខត្តា រាហា នកុលា	កាឡកេត្ត ពហុតសោ ។
មហិសា សោណា សិកាលា	ចប្បកា ច សមន្តតោ
អាគុច្ចា បចលាកា ច	ចិត្រិកា ចាមិ ដីមិយោ
មេលកា ច វិយាសាទា	សីហា កោកនិសាតកា
អដ្ឋចាទា ច មោរា ច	ភស្សរា ច កុក្កដ្ឋកា ។

ចង្កោរ កុក្កុជា ឆាក

ពកា ពលាកា នដ្ឋហា

ព្យត្យិទសា លោហាបិដ្ឋា

កបិញ្ញាវា តិត្តិវាយោ

មណ្ឌាលកា ចេលកេឡ

ចេលាវកា បិដ្ឋុលាយោ

ករិកា ច សត្តា ច

ឆាឆាទិជគណាកិណ្ណំ

អញ្ញមញ្ញំ បកោធិនោ

ទិទ្ធិកា កោញ្ញាវាទិកា ។

ចប្បកា ដីវដីវកា

កុលាវា បដិកុដ្ឋកា ។

ភណ្ឌាតិត្តិវាមកា

កោធកា អដ្ឋុហេតុកា ។

ឧហុដ្ឋាវា ច កុក្កុហា

ឆាឆាសរទិក្ខុទិគត្តិ ។

ព្រាហ្មណ៍អើយ វិសត្វព្រៃផងទាំងឡាយ គឺរាជសីហ៍ ជំរី
សិង្ហ រមាស ខ្លាធំ ខ្លាដំបង ខ្លាឃ្មុំ មានទ្រាយ ទន្សោង ឈ្នួស រមាំង
ប្រើស គោព្រៃ ខ្លីង ចចក ស្វាន ស្វា មាន ទាំងកំប្រុក ឆ្មាបា ចាមរី ស្លឹ
កុញ្ញវ ស្វាខោ ស្វាឌី ស្វាស្រូវ ស្វាអង្កត់ ស្វាព្រាម ជ្រូកព្រៃ មានទាំង
សំពោច ទោច ឌីឡូ ត្រកូត ទន្សៀង បង្ហូយផង សឹងបិតនៅខាងអាស្រម
បទព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរនោះហោង ។ បក្ខិដោ មួយសោត រឺពួក
បក្សាបក្សីផងទាំងឡាយ ដ៏មានសត្វតន្រ្តី ត្នាត ខ្លែងស្រាក ខ្លែងខ្មោច

ទីទុយ ក្លោក ក្លាន ប៉ោលតោក តារ៉ៅ ស្វិតចៅ មានទាំងហង្ស អាឌដ្ឋ
មាន់ទោ មាន់ទឹក ប្ររឹក មាន់ព្រៃ ចចាត ច្រឡៃ សេកផង មានទាំងកុក
គ្រោង កុកសាប់ កុកស ក្វ ក្រៀល ចង្រៀលខ្យង ក្រូច កង្កួច
កង្កែង ព្រះឥន្ទស្នាំង ភ្នំរាំង ត្រដេរីច តាដក់ ត្លុម រនាល ត្រយង ខ្លែង
ស្រោក ក្រសារ ទុង ទោម ទទា ចេកទុំ គ្រលេងគ្រលោង ចាបព្រៃ
គ្រលេងវែកផង ។

អថេត្ត សកុណា សន្តិ ជីលកា មញ្ញុភាណិកា

មោទន្តិ សហ ភរិយាហិ អញ្ញមញ្ញ្ណ បក្ខុជិនោ ។

អថេត្ត សកុណា សន្តិ ទិដា មញ្ញុស្សរាសិតា

សេតត្តិក្ខុជា ភទ្រក្ខា អណ្ណាជា ចិត្របេក្ខុណា ។

អថេត្ត សកុណា សន្តិ ទិដា មញ្ញុស្សរាសិតា

សិខន្ន្តិ ជីលតិវាហិ អញ្ញមញ្ញ្ណ បក្ខុជិនោ ។

កុក្កុដ្ឋកា កុដ្ឋិរកា កោដ្ឋា មោក្ខុរសាតកា

កាលវេយ្យា ពលីយក្ខា កទម្ហា សុវសាលិកា ។

ហាលិដ្ឋា លោហិតា សេតា អថេត្ត នឌ្ឍកា ពហ្វ

វារណា ភិក្ខុរាជា ច

កណ្ណា សុរកោកិលា ។

ឧត្តសា កុរុរា ហំសា

អាជា បរិទេន្តិកា

ចាកហំសា អតិពលា

នដ្ឋុហា ដីរដីកា ។

ចារេតា រិហំសា

ចាកវាកា នទីចរា

វារុណាភិរុទា រម្មា

ឧកោ កាលុបក្ខដិលោ ។

អថេត្ត សកុណា សន្តិ

នាណវណ្ណា ពហូ ទិជា

មោទន្តិ សហ ភរិយាហិ

អញ្ញមញ្ញំ បក្ខដិលោ ។

អថេត្ត សកុណា សន្តិ

នាណវណ្ណា ពហូ ទិជា

សព្វេ មញ្ញំ និក្ខដន្តិ

មុចលិន្ទមុកតោ សរំ ។

អថេត្ត សកុណា សន្តិ

ករីកា នាម តេ ទិជា

មោទន្តិ សហ ភរិយាហិ

អញ្ញមញ្ញំ បក្ខដិលោ ។

អថេត្ត សកុណា សន្តិ

ករីកា នាម តេ ទិជា

សព្វេ មញ្ញំ និក្ខដន្តិ

មុចលិន្ទមុកតោ សរំ ។

ឯណាយ្យបសនាភិណ្ណំ

នាគសំសេរីតំ រំ

ធានាលតាហិ សញ្ញន្តំ	កនលិមិតសេរីតំ ។
អថេត្ត សាមា ពហុកា	និវារោ វរកោ ពហុ
សាលិ អកដ្ឋចាកោ ច	ឧច្ចុ តត្ថ អនប្បកោ ។
អយំ ឯកបទី ឯតិ	ឧជុំ កច្ឆតិ អស្សមំ
ខុន្តំ បិចាសំ អរតី	តត្ថ បត្តោ ន វិន្ទតិ ។
យត្ថ វេស្សន្តរោ រាជា	សហ បុត្តេហិ សម្មតិ
ធាបេន្តោ ព្រាហ្មណ៍វណ្ណំ	អាសនញ្ច មសញ្ញន្តំ
ធម្មវាសី ធមា សេតិ	ជាតវេនំ នមស្សតីតិ ។

ព្រាហ្មណ៍អើយ វិអស់សត្វបក្សីផងទាំងឡាយ មាននៅនា
 ព្រៃនោះគឺ សារិកាកែវយំដ៏មានសម្លេងនោះពីរោះស្មោះ បីដូចជា
 លោកអ្នកប្រាជ្ញ រាជបណ្ឌិតទេសនាធម៌ដ៏ប្រសើរ មុខគួរឲ្យត្រេកអរ
 ស្តាប់នូវសព្ទនោះពីរោះពេកហោង ។ វិអស់សត្វបក្សីទាំងនោះសោត
 ដ៏មានកំណើតនោះពីរដង គឺពងហើយញាស់ចេញមកជាកូន សឹង
 មានរបៀបស្តាប់នូវកន្ទុយនោះល្អឥតឆ្គងឡើយ ហើយស្រែកនូវសព្ទ
 សម្រែកបន្លឺទៅវិញទៅមក នៅនាព្រៃនោះឯង ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ វិ

សត្វទាំងឡាយ គឺប្រមង់ រអាត ខ្លែងស្រាក ក្អែកទឹក ប្ររឹក លលក
 មៀម មានទាំងសេកយា សេកសោមបណ្ឌិត សេកស មានវែកណ្តឹង
 ប្រមា ទោច ខ្លែងខ្មោច ឌីឡូ ភ្នំរាំង ឥន្ទ្រី ចាមរី មានទាំង
 ហាង្សខៀវ ហាង្សលឿង ហាង្សស មានទាំងឧកអក សម្បក ទំពាំង ស្នាំង
 តារៅ ព្រហ័ត ស្វិតចៅ ព្រាបផង មានទាំង ចាកក្រពាក ទាំងស្មោញ
 ទាំងខ្យង គឺខ្យងហៀន ខ្យងដែកចារ លៀស គ្រំ គ្រែង ខ្យងមុខផង ។
 ព្រាហ្មណ៍អើយ កាលណាបើថ្ងៃរសៀលទន់ទៀបទៅហើយក្នុង អស់វៃ
 កណ្តឹងវាយំព្វពីរោះមុខគួរឲ្យស្រណោះពេក ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ រឺសត្វ
 ទាំងឡាយនេះ សឹងកាច់សម្បកទុកពង នៅសងខាងស្រះមុចលិន្ទ
 នោះ ។ រឺសត្វនាមហោករិកនោះសោត សឹងយំព្វសព្វឆ្លើយឆ្លងគ្នាទៅ
 មក សឹងតែមុខគួរឲ្យស្រណោះពេក ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ នៅខាង
 អាស្រមបទ លំនៅព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរនោះ ដំពេញនីទៅនូវពពួក
 ម្រឹគផងផ្សេងៗ គឺសំពោច នូវស្តា វាលេងបន្លែងប្រចាប់ចំបាប់គ្នា
 ដោយភាសាវា ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ រឺសងខាងស្រះនោះដ៏មានផ្លៀកផ្កៅ
 ស្មៅជើងក្រាស់លាស់ខ្លី ស្រូវរោជន៍សាលី សឹងដុះឯង ទុំជ្រុះឯង ឥត

អ្នកណាមួយទៅបង្កើតឡើយ រឺអំពៅផងនោះសោត ដ៏មានពណ៌នោះ
 ផ្សេងៗ គឺអំពៅថ្នាំងវែង អំពៅតម្លាន់ ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ បើអ្នកឯណា
 មួយដើរទៅដល់យល់ហើយ ដ៏បរិភោគឥតស្រេកឃ្លាន ដ៏មានចិត្ត
 នោះក្សេមក្សាន្ត ពុំចង់ដើរចេញឡើយ ។ ហៃព្រាហ្មណ៍អើយ រឺផ្លូវនឹង
 ដើរទៅកាន់អាស្រមបទ ព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរនោះ ចង្អៀតចុះដើរតែ
 ជើងអ្នកមួយដើរទៅក្តី ដើរមកក្តី ។ ព្រាហ្មណ៍អើយ រឺព្រះបាទស្រី
 វេស្សន្តរបរវរមពោធិសត្វ ស្តេចចេញមកសាងព្រះផ្នួសបួសមួយអន្លើ
 នឹងព្រះរាជបុត្រព្រះរាជទេពី ដ៏មានព្រះហស្តនោះកាន់ទំពក់ផ្នក់ផ្នែ
 ឈើផង ចងព្រះកេសាជជាមណ្ឌល ហើយទ្រង់នូវស្បែកខ្លាទាំង
 ក្រចកក្រវាត់ស្បូវភ្លាំង សំពះព្រះភ្លើងតាងចីរព្រះបច្ចេកពោធិហោង ។
 តមត្ថំ បកាសេន្តោ សត្តា អាហា រឺអាថិធម៌ឯណាពុំទាន់
 ប្រាកដ បទព្រះបាលីឯណាពុំទាន់ចែងច្បាស់ លុះព្រះបានត្រាស់
 ហើយ មានព្រះបន្ទូលសូត្រសានូវព្រះគាថាដូច្នោះ ៖

ឥទំ សុត្វា ព្រហ្មពន្ធុ ឥសី កត្វា បទក្ខិណំ
 ឧទត្តចិត្តោ បក្កាមិ យត្ត វេស្សន្តរោ អហ្មតិ ។

ហៃភិក្ខុអើយ វិជ្ជជកព្រាហ្មណ៍ ជាសន្តានស្នូមនោះ
 លុះបានស្តាប់ពាក្យអច្ចុតមហាប្បសីហើយ ក៏មានចិត្តនោះត្រេកអរ
 សាទរធ្វើប្រទក្សិណ ៣ ជុំ ហើយក៏លាចេញទៅ ។ វិព្រះបាទស្រី
 វេស្សន្តរបរវរពោធិសត្វ ស្តេចគង់សាងព្រតត្រង់ឋានឯណាមិញ ក៏ជូជក
 ព្រាហ្មណ៍នោះ ឆ្ពោះមុខទៅត្រង់ឋាននោះហោង ។

ឥតិ ឥមស្មី មហារនកល្លោ អសីតិកាថាបដិមណ្ឌិតា
 មហារនវណ្ណាតា និដ្ឋិតា ហៃសាធុសប្បុរសផងទាំងឡាយអើយ អាត្មា
 ភាពសំដែងថ្លែងព្រះធម៌វិសេសទេសនា ព្រះមហាជាតក កណ្តមហា
 ពន ដ៏ប្រដាប់ប្រដានូវគាថាទាំងឡាយ ៨០ គាថានេះមិញ ជាគ្រឿង
 ប្រដាប់សទ្ធាជ្រះថ្លានៃពួកឧបាសកឧបាសិកា ឯវំ ក៏ចប់ដោយសមគួរ
 នៅវេលានេះឯងហោង ។ ២៧

(ចប់កណ្តមហាពន ទី ៧ តែប៉ុណ្ណោះ)

វាយខំព្យទ័រសាឡើងវិញ

ដោយ

លោកគ្រូអាចារ្យ ឈឹម សំបូរ

និង

ត្រួតពិនិត្យកែសម្រួលអក្ខរាវិរុទ្ធ

ដោយ

លោកគ្រូ ធម្មនាថ ផល្យបសិទ្ធិ

ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ ជូនជាធម្មទាន តាមរូបសាយ

សព្វដានំ ធម្មដានំ ជិណតិ ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង

ស្តុក - ផែន
ប្រទេសស្នេហាខ្មែរ

កណ្តុទី ៧

រៀបចំដោយ "មន្ទីរការងារស្រូវ"
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង
ឆ.ស ២៥៤៦ ឆ.ស ២០០២
៣៧ ២៤៤២ ៣៧ ២០០២
រៀបចំដោយ មន្ទីរការងារស្រូវ
រាជធានីភ្នំពេញ ២៥៤៦ ឆ.ស ២០០២

មេដឹកនាំ ៨